

Paaswake 2017

Inleiding

Van het aanbod van de opstandingsverhalen uit het eerste testament, meestal in de catacomben naast de graven beschilderd, kiezen we dit jaar het scheppingsverhaal van Noach. Deze mythe over de oorsprong kent een grote bijval bij de kinderen, je weet wel die dieren en de regenboog maar vele volwassenen onthouden een akelig godsbeeld: god die zijn schepping vernietigt.

Eén van de motieven om precies dit lange verhaal te kiezen zodat je kunt genezen van dit verkeerd godsbeeld. Tijdens dit verhaal immers verandert God van gedacht: hij belooft nooit meer een vloed de aarde te laten verzwelgen. Kan God van gedacht veranderen? Luister maar.

Ik nodig je uit gans het eerste deel van het verhaal in je verbeelding op te roepen, We zitten in de duistere ark, we horen het regenen en Noach heeft nog maar pas wat wierook verspreid voor de geur, je weet wel... 150 dagen samen in een dierentuin.

Wij beluisteren een fragment. Noach wil te weten komen hoe het na 150 dagen gesteld is met het peil van het water.

Lezing: Genesis 8, 6-12 (Uit: Nico ter Linden, Het land onder de regenboog, 2006, p.48-49)

Toespraak:

We vieren Pasen niet zoals elk jaar. Want de dwingende actualiteit moet ons ook deze nacht bezig houden. Anders zou ons vieren wel e's een vlucht uit de werkelijkheid kunnen zijn. Ik kies twee items voor het lopende jaar: de blijvende volksverhuizing naar Europa en het tempo van de evolutie van onze communicatiemogelijkheden, speciaal voor onze jongeren. De klassieke televisie wordt door de sociale media allerhande voorbijgestoken. De toevloed (zondvloed?) van informatie dreigt ons te verdrinken en dagelijks komt de fundamentele vraagstelling bij ons op, tenzij we in de drugs vluchten.

Chaos of harmonie, dood of leven, Wat gebeurt er in onze wereld?

Voor dood gebruikt de Bijbel beelden. Tohuwabohu, chaos, duisternis, een grote massa water, een tsunami, dorre beenderen, ook voor leven: een tuin, droog land, licht, de stad Jeruzalem...

De fundamentele vraagstelling blijft de mensheid bezighouden: is onze werkelijkheid, in beginsel of uiteindelijk, chaos of harmonie? Speciaal in deze paaswake, het belangrijkste feest van het kerkelijk jaar, wordt gezocht naar een antwoord.

Dit feest gaat om niet minder dan dat.

Hoe geraakt Noach eruit? Hij gaat op zoek naar informatie met de postduif. Maar eerst zendt hij een raaf op verkenning. Het zwarte diertje komt niet terug maar Noach vertrouwt het niet, want de raaf zou zich wel eens kunnen voeden met lijken die nog bovendrijven. In het Hebreeuws klinkt het 'orev', wat mengsel, verwarring betekent.

Moeten wij niet dezelfde argwaan koesteren jegens de media in al hun vormen? Zijn ook die niet op de dood gesteld, op de ongelukken, op de moorden, op de roddels?

Vandaar drie nieuwe pogingen dit keer met een witte duif. De eerste keert onverrichterzake terug, de tweede met een groen takje en de derde blijft weg. Wat zijn onze duiven die wij vertrouwen bij een diepe rouw, een aanslag, een tsunami, een echtscheiding? Hoe informeren wij ons over het peil van de wanhoop, de moedeloosheid van onze samenleving.? Durven wij, zoals Noach uit de ark opstaan, biddend en dankend voor onze redding uit de zee van zinloosheid? Word wakker, slaapkop!

Op het einde van het verhaal van Noach herhaalt God zijn scheppingsopdracht: "Dat ik aarde zou bewonen."

Deze nacht willen we met de doopbelijdenis tegen de feiten in ons vertrouwen uitspreken: "Dan nog , dan nog zal ik door het water gaan" Maar liefst niet alleen: "en wij met jou en jij met ons wij zullen samengaan."

Patrick Perquy

De Lier, 15 april 2017